

Zburătorul Poezii. Proză

Poezii

Zburătorul / 5
Elegie I. Trecutul / 9
Elegie II. Dragele mele umbre / 14
Poezia / 17
O noapte pe ruinele Târgoviștii / 18
Calul, vulpea, lupul / 24
Corbul și vulpea / 29
Vulturul și bufă / 32
Muștele și albinele / 35
Cumetria cioarei când s-a numit privighetoare / 40
Un buchet de mireasă / 43
Portretul / 44
Destăinuirea / 47
Un muieroi și o femeie / 50
La Maria / 56
Cântarea dimineții / 57
Mihaida (<i>Fragment epic</i>) / 59
Sonet. La anul 1830 / 64
La moartea lui Cârlova / 65
Portret / 68

Respect pentru oameni și cărți

Proză

- Dispozițiile și încercările mele de poezie / 73
„Bată-te Dumnezeu!“ (Coconița Drăgana) / 81
Coconul Drăgan / 87
Fata lui Chiriac / 92
Domnul Sarsailă autorul / 94
[Filosoful și teologul absolut] / 104
Jupân Ion / 108

Tipografia SHIK & STEFAN SRL

Strada N. Drăgan nr. 10, sector 5, București

„Vezi, mamă, ce mă doare! și pieptul mi se bate,
Mulțimi de vinețele pe săn mi se ivesc;
Un foc s-aprinde-n mine, răcori mă iau la spate,
Îmi ard buzele, mamă, obrajii-mi se pălesc!

Ah! inima-mi zvâcnește!... și zboară de la mine!
Îmi cere... nu-ș' ce-mi cere! și nu știu ce i-aș da:
Și cald, și rece, uite, că-mi furnică prin vine,
In brațe n-am nimica și parcă am ceva;

Că uite, mă vezi, mamă? aşa se-ncrucișează,
Și nici nu prinz de veste când singură mă strâng
Și tremur de nesațiu, și ochii-mi văpăiază,
Pornesc dintr-însii lacrimi, și plâng, măicuță, plâng.

Ia pune mâna, mamă, — pe frunte, ce sudoare!
Obrajii... unul arde și altul mi-a răcit!
Un nod colea m-apucă, ici coasta rău mă doare;
În trup o piroteală de tot m-a stăpânit.

Oar' ce să fie asta? Întreabă pe bunica:
O ști vrun leac ea doară... o fi vrun zburător.
Ori aide l-alde baba Comana, ori Sorica,
Ori du-te la moș popa, ori mergi la vrăjitor.

Și unul să se roage, că poate mă dezleagă;
Mătușile cu bobii fac multe și desfac;

De cum se face ziuă și scot mânzat-afără
S-o mân pe potecuță la iarbă colea-n crâng,
Vezi, câtu-i ziuliță, și zi acum de vară,
Un dor nespus m-apucă, și plâng, măicuță, plâng.

Brândușa paște iarbă la umbră lângă mine,
La râuleț s-adapă, pe maluri pribegin;
Zău, nu știu când se duce, că mă trezesc când vine,
Și simt că mișcă tufa, aud crângul trosnind.

Atunci inima-mi bate și sar ca din visare,
Și parc-aștept... pe cine? și pare c-a sosit.
Acest fel toată viața-mi e lungă așteptare,
Și nu sosește nimeni!... Ce chin nesuferit!

În arșița căldurii, când vîntuleț adie,
Când plopul a sa frunză o tremură ușor
Și-n tot crângul o șoaptă s-ardică și-l învie,
Eu parcă-mi aud scrisul pe sus cu vântu-n zbor;

Și când îmi mișcă țopul, cosița se ridică,
Mă sperii, dar îmi place — prin vine un fior
Îmi fulgeră și-mi zice: «Deșteaptă-te, Florică,
Sunt eu, vin să te mângâi...» Dar e un vînt ușor!

Oar' ce să fie asta? Întreabă pe bunica:
O ști vrun leac ea doară... o fi vrun zburător;
Ori aide l-alde baba Comana, ori Sorica,
Ori du-te la moș popa, ori mergi la vrăjitor.“

Așa plânghea Florica și, biet, își spunea dorul
Pe prispă lângă mă-sa, ș-obida o necă;

Junicea-n bătătură mugea, căta oborul,
Și mă-sa sta pe gânduri, și fata suspina.

Respect pentru oameni și cărți

Era în murgul serii și soarele sfîntise;
A puțurilor cumpeni tipând parcă chemau
A satului cireadă, ce greu, mereu sosise,
Și vitele muginde la jgheab întins pășeau.

Dar altele-adăpate trăgeau în bătătură,
În gemete de mumă vițeii lor strigau;
Vibra al serii aer de tauri grea murmură;
Zglobii sărind vițeii la uger alergau.

S-astâmpără ast zgomot, ș-a laptelui fântână
Începe să s-audă ca șoaptă în susur,
Când ugerul se lasă sub fecioreasca mâna
Și prunca vițelușă tot tremură-mprejur.

Încep a luci stele rând una câte una
Și focuri în tot satul încep a se vedea;
Târzie astă-seară răsare-acum și luna,
Și, cobe, câteodată tot cade câte-o stea.

Dar câmpul și argeaua câmpeanul ostenește
Și dup-o cină scurtă și somnul a sosit.
Tăcere pretutindeni acumă stăpânește,
Și lătrătorii numai s-aud necontentit.

E noapte naltă, naltă; din mijlocul tăriei
Veșmântul său cel negru, de stele semănat,
Destins cuprinde lumea, ce-n brațele somniei
Visează câte-aievea deșteaptă n-a visat.

Tăcere este totul și nemîșcare plină:
Încântec sau descântec pe lume s-a lăsat;

Nici frunza nu se mișcă, nici vântul nu suspină,
Și apele dorm duse, și morile au stat.

Respect pentru oameni și cărți

„Dar ce lumină iute ca fulger trecătoare
Din miazănoapte scapă cu urme de scântei?
Vro stea mai cade iară? vrun împărat mai moare?
Ori e – să nu mai fie! – vro pacoste de zmei?

Tot zmeu a fost, surato. Văzuși, împelițatu,
Că țintă l-alde Floarea în clipă străbătu!
Și drept pe coș, leicuță! ce n-ai gândi, spurcatu!
Închină-te, surato! — Văzutu-l-ai și tu?

Balaur de lumină cu coada-nflăcărată,
Și-pietre nestemate lucea pe el ca foc.
Spun, soro, c-ar fi june cu dragoste curată;
Dar lipsa d-a lui dragosti! departe de ast loc!

Pândește, bată-l crucea! și-n somn colea mi-ți vine
Ca brad un flăcăiandru, și tras ca prin inel,
Bălai, cu părul d-aur! dar slabele lui vine
N-au nici un pic de sânge, ș-un nas –ca vai de el!

O! biata fetișoară! mi-e milă de Florica
Cum o fi chinuind-o! vezi, d-aia a slăbit
Și s-a pălit copila! ce bine-a zis bunica:
Să fugă fata mare de focul de iubit!

Că-ncepe de visează, și visu-n lipitură
Începe-a se preface, și lipitura-n zmeu,
Și ce-i mai faci pe urmă? că nici descântătură,
Nici rugi nu te mai scapă, ferească Dumnezeu!”

Respect pentru oameni și cărți

Aură scumpă ce pieptu-mi poartă,
Nume prea dulce ce glăsuiesc.
Și buza-mi, limba-mi se-nsuflătesc,
A vieții mele senina soartă!

Soție bună, îngerul meu,
Tovarăș vecinic, ce-o sfântă lege
Prin vecinici noduri vru să ne lege,
Din doi să facă un singur eu;

Chip ce ca fulger ce-n nor trăiește
Ş-alt nor d-atinge, atunci pe loc
Repede șarpe lucește-un foc,
Aprinde, arde tot ce-ntâlnesc;

Astfel, îndată ce s-a ivit,
Lucește-n minte-mi, mă-nflăcărează,
Prin vine-mi repede circulează
Focul ce m-arde, și-s fericit.

Cerească, limpede fericire
Ce raiul naște, dar foarte rar,
L-Adam, la Eva întâiul dar
Ca să cunoască din nemurire!

Ești fericită, căci te iubesc,
Și-nflăcărata asta simțire
Este nectarul de îndulcire
Relelor toate ce mă-ntâlnesc.